

KOMISSIION DIREKTIIVI 2006/70/EY,

annettu 1 päivänä elokuuta 2006,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä ”poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön” määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

noudattamisen helpottamista antamalla laitoksille ja henkilöille tähän liittyviä tarvittavia ohjeita.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 40 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivissä 2005/60/EY edellytetään, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja henkilöt soveltavat riskialttiuden perusteella tehostettuja asiakkaan tuntemista koskevia toimenpiteitä liiketoimiin tai liikesuhteisiin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa asuvien poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa. Tätä riskianalyysiä varten on asianmukaista keskittää direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten ja henkilöiden voimavarat erityisesti sellaisiin tuotteisiin ja liiketoimiin, jotka ovat alttiita suurelle rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskille. Poliittisesti vaikutusvaltaisina henkilöinä pidetään henkilöitä, jotka toimivat merkittävässä julkisessa tehtävässä, ja tällaisten henkilöiden perheenjäsenet tai henkilöt, joiden tiedetään olevan heidän läheisiä yhtiökumppaneitaan. Jotta voitaisiin varmistaa poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön käsitteen johdonmukainen soveltaminen määritettäessä sitä, mitkä henkilöryhmät kuuluvat direktiivin soveltamisalaan, on olennaisen tärkeää ottaa huomioon eri maiden yhteiskunnalliset, poliittiset ja taloudelliset erot.

(2) Direktiivin 2005/60/EY soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja henkilöt eivät ehkä aina havaitse, että asiakas kuuluu johonkin poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden luokkaan, vaikka ne olisivat toteuttaneet tältä osin kohdullisia ja riittäviä toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi näissä tilanteissa mainitun direktiivin soveltamiseen liittyviä toimivaltuuksia käyttäessään otettava asianmukaisesti huomioon, että on tarpeen varmistaa, että kyseiset henkilöt eivät automaattisesti joudu vastuuseen tällaisesta virheestä. Jäsenvaltioiden olisi myös harkittava direktiivin

(3) Julkisia tehtäviä, joita harjoitetaan kansallista tasoa alemmilla tasoilla, ei yleensä olisi pidettävä merkittävänä. Kuitenkin silloin kun tehtävät ovat niihin liittyvän poliittisen vaikutusvallan osalta verrattavissa samanlaisiin tehtäviin kansallisella tasolla, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten ja henkilöiden olisi harkittava riskialttiuden perusteella, olisiko kyseisiä julkisia tehtäviä harjoittavia henkilöitä pidettävä poliittisesti vaikutusvaltaisina henkilöinä.

(4) Direktiivin 2005/60/EY vaatimusta siitä, että sen soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja henkilöt tunnistavat poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden läheiset yhtiökumppanit, sovelletaan siltä osin, kun yhtiökumppani on yleisesti tiedossa taikka kun laitoksella tai henkilöllä on perusteita uskoa, että tällainen liikesuhde on olemassa. Näin ollen ei edellytetä, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten ja henkilöiden olisi aktiivisesti suoritettava selvityksiä tämän yhteyden toteamiseksi.

(5) Henkilöitä, jotka kuuluvat poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden käsitteen piiriin, ei olisi pidettävä sellaisina enää tietyn ajan kuluttua siitä, kun he ovat lakanneet toimimasta merkittävässä julkisissa tehtävissä.

(6) Vaikka yleisten asiakkaan tuntemismenettelyjen mukauttaminen riskialttiuden perusteella on direktiivin 2005/60/EY mukaisesti tavanomaista tilanteissa, joissa rahanpesun riski on alhainen, ja yksinkertaistetut asiakkaan tuntemismenettelyt edellyttävät riittäviä tarkastusmenettelyjä muualla järjestelmässä, jolla pyritään estämään rahanpesu ja terrorismin rahoittaminen, yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä olisi sovellettava ainoastaan tietyissä rajatuissa tapauksissa. Näissä tapauksissa mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluville laitoksille ja henkilöille asetetut vaatimukset eivät lakkaa vaan näiden odotetaan muun muassa suorittavan liikesuhteiden jatkuvaa seurantaa, jotta ne voisivat havaita monimutkaisia tai poikkeuksellisen suuret liiketoimet, joilla ei ole selvää taloudellista tai ilmeisen laillista tarkoitusta.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

- (7) Jäsenvaltioiden omia viranomaisia pidetään yleensä asiakaina, joiden osalta riski on alhainen, ja direktiivin 2005/60/EY mukaan niihin voidaan soveltaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä. Kuitenkaan mihinkään yhteisön toimielimeen, elimeen, laitokseen tai virastoon, mukaan lukien Euroopan keskuspankki, ei direktiivin 2005/60/EY perusteella voida suoraan soveltaa yksinkertaistettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta sen perusteella, että ne kuuluisivat luokkaan "jäsenvaltioiden omat viranomaiset" tai Euroopan keskuspankin tapauksessa luokkaan "luotto- ja rahoituslaitokset". Koska näihin yhteisöihin ei kuitenkaan näytä liittyvän suurta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä, niitä olisi pidettävä asiakaina, joihin liittyvä riski on alhainen, ja niihin voitaisiin soveltaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä edellyttäen, että asianmukaiset perusteet täyttyvät.
- (8) Lisäksi yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä olisi voitava soveltaa silloin, kun rahoitustoimintaa harjoittavat oikeussubjektit eivät kuulu direktiivin 2005/60/EY rahoituslaitoksen määritelmän soveltamisalaan mutta niihin sovelletaan mainitun direktiivin mukaista kansallista lainsäädäntöä ja ne täyttävät vaatimukset niiden henkilöllisyyttä koskevasta riittävästä avoimuudesta ja asianmukaisista valvontajärjestelyistä sekä erityisesti tehostetusta valvonnasta. Tämä voisi koskea yrityksiä, jotka tarjoavat yleisiä vakuutuspalveluja.
- (9) Yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä olisi voitava soveltaa tuotteisiin ja niihin liittyviin liiketoimiin tietyissä rajoitetuissa tapauksissa, esimerkiksi kun kyseessä olevasta rahoitustuotteesta saatavaa etua ei yleensä voida realisoida kolmansien eduksi ja kyseinen etu voidaan realisoida ainoastaan pitkällä aikavälillä, kuten silloin, kun kyseessä ovat tietyt sijoitusvakuutukset tai säästötuotteet tai kun rahoitustuotteella pyritään rahoittamaan aineellista omaisuutta käyttäen leasing sopimuksia, joissa kohde-etuuden laillinen sekä todellinen omistajuus säilyy leasingyhtiöllä, tai arvoltaan alhaisia kulutusluottoja, edellyttäen, että liiketoimet suoritetaan pankkitilien kautta ja ne jäävät asianmukaisen kynnysarvon alapuolelle. Valtion valvomiin tuotteisiin, jotka on yleensä osoitettu tietyille asiakasryhmille, kuten säästötuotteet lasten eduksi, olisi voitava soveltaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä, vaikka kaikki perusteet eivät täytyisi. Valtion valvontana olisi pidettävä toimintaa, joka ylittää rahoitusmarkkinoiden tavanomaisen valvonnan, eikä sen olisi katsottava kattavan valtion suoraan liikkeen laskemia tuotteita, kuten velkapapereita.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi arvioitava ennen yksinkertaistettujen asiakkaan tuntemismenettelyjen käytön sallimista, onko kyseessä oleviin asiakkaisiin, tuotteisiin tai liiketoimiin liittyvä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski alhainen; niiden olisi varsinkin tutkittava erityisen huolellisesti kyseisten asiakkaiden kaikki toimet ja kaikenlaiset riskit tuotteet ja liiketoimet, joiden luonteen vuoksi voidaan pitää erityisen todennäköisenä sitä, että niitä käytetään tai väärinkäytetään rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen. Riskitekijänä ja mahdollisesti epäilyttävänä olisi erityisesti pidettävä kaikkia asiakkaiden yrityksiä toimia nimettöminä tai salata henkilöllisyytensä, kun kyseessä ovat tuotteet, joihin liittyvä riski on alhainen.
- (11) Tietyissä tilanteissa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat harjoittaa taloudellista toimintaa satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti muun toiminnan ohessa, kuten hotellit, jotka tarjoavat valuutanvaihtopalveluja asiakkailleen. Jäsenvaltiot voivat direktiivin 2005/60/EY mukaan päättää, että mainitunlainen rahoitustoiminta ei kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan. Toiminnan satunnaisen tai hyvin rajoitetusti harjoitetun luonteen arviointi olisi tehtävä kyseisen yrityksen liiketoimiin ja liikevaihtoon liittyvien määrällisten kynnysarvojen perusteella. Näistä kynnysarvoista olisi päätettävä kansallisella tasolla siten, että otetaan huomioon rahoitustoiminnan tyyppi, jotta voidaan ottaa huomioon maiden väliset erot.
- (12) Lisäksi henkilön, jonka katsotaan harjoittavan rahoitustoimintaa satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti, ei tulisi tarjota yleisölle kaikenlaisia rahoituspalveluja vaan ainoastaan niitä, joita tarvitaan sen pääasiallisen liiketoiminnan tulosten parantamiseen. Jos henkilön pääasiallinen liiketoiminta liittyy direktiivin 2005/60/EY soveltamisalaan kuuluvaan toimintaan, satunnaisesti tai rajoitetusti harjoitettavaan rahoitustoimintaan perustuvaa poikkeusta ei tulisi myöntää lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyse on tavarakauppaa käyvistä henkilöistä.
- (13) Joihinkin rahoituspalveluihin, kuten maksunsiirtopalveluihin, liittyy tavanomaista suurempi todennäköisyys siitä, että niitä käytetään tai väärinkäytetään rahapesuun tai terrorismin rahoitukseen. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa, että näitä tai samanlaisia rahoitustoimia ei jätetä direktiivin 2005/60/EY soveltamisalan ulkopuolelle.
- (14) Direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset olisi voitava tarvittaessa kumota mahdollisimman nopeasti.
- (15) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vapautuksia koskevia päätöksiä ei väärinkäytetä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta varten. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti vältettävä tekemästä direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohtaan perustuvia päätöksiä tapauksissa, joissa kansallisten viranomaisten seuranta- tai lainvalvontatoimiin liittyy yhden kuin useamman jäsenvaltion päällekkäisestä toimivallasta johtuvia erityisvaikeuksia, esimerkiksi kun kyse on rahoituspalveluista laivoilla, jotka tarjoavat liikennepalveluja eri jäsenvaltioissa sijaitsevien satamien välillä.

(16) Tämän direktiivin soveltamisella ei rajoiteta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 ⁽¹⁾ ja tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 ⁽²⁾ soveltamista.

(17) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisen komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimista seuraavilta osin:

- 1) mainitun direktiivin 3 artiklan 8 kohdassa vahvistetun poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden määritelmän tekniset näkökohdat;
- 2) tekniset perusteet sen arvioimiseksi, onko tilanteiden rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski mainitun direktiivin 11 artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla alhainen;
- 3) tekniset perusteet sen arvioimiseksi, onko direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti perusteltua olla soveltamatta mainittua direktiiviä tiettyihin oikeushenkilöihin tai luonnollisiin henkilöihin, jotka harjoittavat rahoitustoimintaa satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti.

2 artikla

Poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt

1. Direktiivin 2005/60/EY 3 artiklan 8 kohtaa sovellettaessa "luonnollisiin henkilöihin, jotka toimivat tai ovat aikaisemmin toimineet merkittävässä julkisessa tehtävässä," kuuluvat

- a) valtionpäämiehet, hallitusten päämiehet, ministerit sekä varaja apulaisministerit;

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/379/EY (EUVL L 144, 31.5.2006, s. 21).

⁽²⁾ EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 674/2006 (EUVL L 116, 29.4.2006, s. 58).

- b) parlamenttien jäsenet;

- c) korkeimpien oikeuksien, perustuslakituomioistuimien tai muiden sellaisten korkean tason oikeuselinten jäsenet, joiden päätöksiin ei voida hakea muutosta, poikkeustapauksia lukuun ottamatta;

- d) tilintarkastustuomioistuinten tai keskuspankkien johtokuntien jäsenet;

- e) suurlähettiläät, asiantuntijat sekä puolustusvoimien korkearvoiset upseerit;

- f) valtion omistamien yritysten hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet.

Minkään ensimmäisen alakohdan a–f alakohdassa vahvistetun luokan ei katsota kattavan keskitason tai sitä alemman tason virkamiehiä.

Ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa vahvistetut luokat kattavat soveltuvisissa tapauksissa toimet yhteisön ja kansainvälisellä tasolla.

2. Direktiivin 2005/60/EY 3 artiklan 8 kohtaa sovellettaessa "tällaisten henkilöiden perheenjäseniin" kuuluvat

- a) aviopuoliso;

- b) kumppani, joka kansallisessa lainsäädännössä rinnastetaan aviopuolisoon;

- c) lapset ja heidän aviopuolisonsa tai kumppaninsa;

- d) vanhemmat.

3. Direktiivin 2005/60/EY 3 artiklan 8 kohtaa sovellettaessa "henkilöihin, joiden tiedetään olevan läheisiä yhtiökumppaneita," kuuluvat

- a) kaikki luonnolliset henkilöt, joiden tiedetään olevan oikeussubjektien tai oikeudellisten järjestelyjen todellisia yhteisomistajia ja edunsaajia tai joilla tiedetään olevan mikä tahansa muu läheinen liikesuhde 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden kanssa;

- b) kaikki luonnolliset henkilöt, jotka ovat sellaisten oikeussubjektien tai oikeudellisten järjestelyjen todellisia yksinomistajia ja edunsaajia joista tiedetään, että ne on tosiasiaa perustettu 1 kohdassa tarkoitetun henkilön eduksi.

4. Kun henkilö on lopettanut tämän artiklan 1 kohdan mukaisessa merkittävässä julkisessa tehtävässä toimimisen vähintään vuosi sitten, direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut laitokset ja henkilöt eivät ole velvollisia pitämään kyseistä henkilöä poliittisesti vaikutusvaltaisena henkilönä, tämän kuitenkaan rajoittamatta asiakkaan tuntemista koskevien tehostettujen toimenpiteiden soveltamista riskialttiuden perusteella.

3 artikla

Yksinkertaistettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus

1. Jollei tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat direktiivin 2005/60/EY 11 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa pitää asiakkaina, joihin liittyvä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on alhainen, asiakkaita, jotka ovat viranomaisia tai julkisia elimiä ja jotka täyttävät kaikki seuraavat perusteet:

- a) asiakas toimii Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, yhteisöjen perustamissopimusten tai yhteisön johdetun oikeuden mukaisessa julkisessa tehtävässä;
- b) asiakkaan henkilöllisyys on julkisesti saatavissa, avoin ja varma;
- c) asiakkaan toimet sekä sen kirjanpitoikänteet ovat avoimia;
- d) asiakas vastaa toiminnastaan yhteisön toimielimelle tai jäsenvaltion viranomaisille tai käytössä on asianmukaiset tarkastusmenettelyt, joilla varmistetaan asiakkaan toiminnan valvonta.

2. Jollei tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat direktiivin 2005/60/EY 11 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa pitää asiakkaina, joihin liittyvä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on alhainen, asiakkaita, jotka ovat oikeussubjekteja ja jotka eivät ole viranomaisen tai julkisen elimen asemassa mutta jotka täyttävät kaikki seuraavat perusteet:

- a) asiakas on oikeussubjekti, joka harjoittaa direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jäävää taloudellista toimintaa, mutta siihen sovelletaan kansallista lainsäädäntöä mainitun direktiivin 4 artiklan perusteella;
- b) asiakkaan henkilöllisyys on julkisesti saatavissa, avoin ja varma;

- c) asiakkaalla on rahoitustoiminnan harjoittamiseksi oltava kansallisen lainsäädännön mukainen pakollinen toimilupa ja toimiluvan myöntämisestä voidaan kieltäytyä, jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty toteamaan, että kyseisen oikeussubjektin liiketoimintaa todellisuudessa tai tulevaisuudessa johtavat henkilöt tai sen todelliset omistajat ja edunsaajat ovat soveliaita ja luotettavia;

- d) toimivaltaiset viranomaiset valvovat asiakasta direktiivin 2005/60/EY 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla varmistaakseen mainitun direktiivin mukaisen kansallisen lainsäädännön sekä tarvittaessa kansallisen lainsäädännön mukaisten lisävelvoitteiden noudattamisen;

- e) jos asiakas ei noudata a alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita, tästä määrätään tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, jotka sisältävät myös mahdollisuuden ryhtyä hallinnollisiin toimenpiteisiin tai määrätä hallinnollisia seuraamuksia.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun oikeussubjektiin sisältyvät tytäryhtiöt ainoastaan siltä osin kuin direktiivin 2005/60/EY velvoitteet koskevat niitä.

Toimivaltaisten viranomaisten on ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa valvottava asiakkaan harjoittamaa toimintaa. Valvontana pidetään tässä yhteydessä sentyyppistä valvontatoimintaa, jossa voidaan käyttää korkeimpia mahdollisia valvontavaltuuksia, mukaan lukien mahdollisuus suorittaa tarkastuksia paikalla. Näissä tarkastuksissa on tutkittava toimintaperiaatteet, menettelyt, kirjanpito ja asiakirjat ja niissä on tehtävä myös pistokokeita.

3. Jollei tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat direktiivin 2005/60/EY 11 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa sallia, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja henkilöt voivat pitää rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä alhaisena sellaisten tuotteiden ja näihin tuotteisiin liittyvien liiketoimien osalta, jotka täyttävät kaikki seuraavat perusteet:

- a) kyseinen tuote perustuu kirjalliseen sopimukseen;
- b) kyseessä olevat liiketoimet suoritetaan käyttäen asiakkaan tiliä direktiivin 2005/60/EY soveltamisalaan kuuluvassa luottolaitoksessa tai sellaisessa kolmannessa maassa sijaitsevassa luottolaitoksessa, jossa on säädetty mainitun direktiivin vaatimuksista vastaavista vaatimuksista;
- c) kyseessä oleva tuote tai liiketoimi ei ole anonymi ja sen luonne mahdollistaa direktiivin 2005/60/EY 7 artiklan c alakohdan oikea-aikaisen soveltamisen;

- d) kyseessä olevaan tuotteeseen sovelletaan ennalta asetettua enimmäismäärää;
- e) kyseisen tuotteen tai liiketoimen etuja ei voida realisoida kolmannen eduksi, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseessä on kuolema, vammautuminen, ennalta määritetyn korkean iän saavuttaminen tai vastaava tapahtuma;
- f) tapauksissa, joissa kyseessä olevat tuotteet tai liiketoimet mahdollistavat varojen sijoittamisen rahoitusvaroihin tai saataviin, mukaan lukien vakuutukset tai muunlaiset ehdolliset saatavat:
- i) kyseiseen tuotteeseen tai liiketoimeen liittyvät edut voidaan realisoida ainoastaan pitkällä aikavälillä;
- ii) kyseistä tuotetta tai liiketoimintaa ei voida käyttää vakuutena;
- iii) sopimussuhteen aikana maksutahtia ei nopeuteta, takaisinostolauseketta ei käytetä eikä sopimusta päätetä ennen aikaisesti.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdasta sovellettaessa käytetään direktiivin 2005/60/EY 11 artiklan 5 kohdan a alakohdassa vahvistettuja enimmäismääriä, kun kyseessä ovat vakuutus sopimukset tai samanluonteiset säästötuotteet. Muissa tapauksissa kynnysarvo on 15 000 euroa, tämän kuitenkin rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä kynnysarvosta, kun kyseessä olevat tuotteet liittyvät aineellisen omaisuuden rahoittamiseen ja kun omaisuuden laillinen sekä todellinen omistajuus ei siirry asiakkaalle sopimussuhteen aikana, sillä edellytyksellä, että kynnysarvo, jonka jäsenvaltio on vahvistanut tämäntyyppiseen tuotteeseen liittyvälle liiketoimelle, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa, ei ylitä 15 000 euroa vuodessa.

Jäsenvaltiot voivat poiketa ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa vahvistetuista perusteista silloin, kun kyseessä ovat tuotteet, joiden ominaisuudet jäsenvaltioiden omat viranomaiset ovat määrittäneet yleishyödyllisiä tarkoituksia varten, joille valtio on myöntänyt erityisetuja suorien avustusten tai verohelpotusten muodossa ja joita kyseiset viranomaiset valvovat, edellyttäen, että tuotteisiin liittyvät edut voidaan realisoida ainoastaan pitkällä aikavälillä ja että ensimmäisen alakohdan d alakohdan soveltamista varten määritetyt kynnysarvot ovat riittävän alhaiset. Kynnysarvo voidaan tarvittaessa vahvistaa vuotuisena enimmäismääränä.

4. Arvioidessaan, onko 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asiakkaisiin tai tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski alhainen, jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota näiden asiakkaiden kaikkiin toimiin ja kaikentyyppisiin tuotteisiin ja liiketoimiin, joiden luonteen vuoksi voidaan pitää erityisen todennäköisenä sitä, että niitä käytetään tai väärinkäytetään rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

Jäsenvaltiot eivät saa pitää 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asiakkaiden tai tuotteiden ja liiketoimien osalta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä alhaisena, jos saatavilla on tietoja, jotka osoittavat, että rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski ei ehkä ole alhainen.

4 artikla

Satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitettu rahoitustoiminta

1. Jollei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu, direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat katsoa, että mainitun direktiivin 3 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan eivät kuulu rahoitustoimintaa harjoittavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka täyttävät kaikki seuraavat perusteet:

- a) rahoitustoiminta on rajallista absoluuttisina lukuina;
- b) rahoitustoiminta on rajallista liiketoimien perusteella;
- c) rahoitustoiminta ei ole pääasiallista toimintaa;
- d) rahoitustoiminta on oheistoimintaa, joka suoraan liittyy pääasialliseen toimintaan;
- e) pääasiallinen toiminta ei ole direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 1 kohdassa mainittua toimintaa, lukuun ottamatta mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan e alakohdassa tarkoitettu toiminta;
- f) rahoitustoimintaa tarjotaan ainoastaan pääasiallisen toiminnan asiakkaille eikä sitä yleisesti tarjota yleisölle.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdasta sovellettaessa rahoitustoiminnan kokonaisliikevaihto ei saa ylittää riittävän alhaalla asetettua kynnysarvoa. Kyseinen kynnysarvo vahvistetaan kansallisella tasolla rahoitustoiminnan tyypin mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on sovellettava enimmäismäärää asiakasta ja yksittäistä liiketointa kohti, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa. Kyseinen enimmäismäärä on vahvistettava kansallisella tasolla rahoitustoiminnan tyypin mukaisesti. Se on asetettava riittävän alhaiseksi sen varmistamiseksi, että kyseessä olevat liiketoimet ovat epäkäytännöllinen tai tehoton menetelmä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta varten eikä se saa ylittää 1 000 euroa.

Ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että rahoitustoiminnan liikevaihto ei ylitä viittä prosenttia kyseessä olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kokonaisliikevaihdosta.

2. Arvioidessaan rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä sovellettaessa direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkeen sellaiseen rahoitustoimintaan, jonka luonteen vuoksi voidaan pitää erityisen todennäköisenä, että sitä käytetään tai väärinkäytetään rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

Jäsenvaltiot eivät saa pitää 1 kohdassa tarkoitettua rahoitustoiminnan osalta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä alhaisena, jos saatavilla on tietoja, jotka osoittavat, että rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski ei ehkä ole alhainen.

3. Kaikissa direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisissa päätöksissä on esitettävä perusteet sen tekemiselle. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta kumota päätös, jos olosuhteet muuttuvat.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava riskeihin perustuvat seurantatoimet tai toteutettava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät mahdolliset rahanpesijät tai terrorismin rahoittajat väärinkäytä direktiivin 2005/60/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyihin päätöksiin perustuvia vapautuksia.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2007. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 2006.

Komission puolesta
Charlie McCREEVY
Komission jäsen